אופנועים

מקורו של טרטור

כאשר רק התפזרו עניני הגשם הכבדים הוחרדו תושבי רמת יצחק שליד רמת־גן, משנת השבת שלהם על־ידי טרטור גובר והו־לך. כעבור דקות מספר הוברר להם מה מקורו של הטרטור: שיירה ארוכה של אופ־נועים התקרבה למקום בשורה עורפית, זה אחר זה.

היו אלה כמה מרוכבי האופנועים שנרשמו לתחרות השנתית של העולם הזה על גביע שולני־שמשון שבאו להתאמן לפני המירוץ העומד להערך ב־13.3.1952. לאחר שקראו בגליון האחרון של העולם הזה כי מסלול התלאה יהיה בעיקרו עליות וירידות קשות בחרו ברמת יצחק בשל הגבעות התלולות הרבות הנמצאות בה. לאחר כמה שעות של אימונים (כולל התהפכויות מספר) חזרו ה־אופנענים העירה כשכל אחד מהם בטוח בלבו כי הוא המאושר שיזכה בפרס הראשון.

כדורסל

„רוצים מאה! רוצים מאה!"

ללא הכנות מרובות הוחלט להפגיש בערב אחד את נבחרת צה"ל החזקה עם הפועל ותכבי חיפה. כשנתעוררו ספקות באם נבח־רת הצבא תוכל לתחר פעמיים רצופות בע־רב אחד, הסביר אחד המארגנים: „בגוש הנבחרת הצבאית יש מספיק שחקנים גם בש־ביל ארבעה משחקים רצופים, ומלבד זאת, מי אומר כי עליהם לנצח תמיד בהפרשים כל כך גדולים?"

יותר מדי כפורמה. 700 הצופים שיד־עו על קיום המשחק (לא פורסמו מודעות), חיכו בשעה שנקבעה להתחלת המשחק במג־רש המכבי שהוכן כהלכה. אולם שחקני צה"ל לא הופיעו והיו שחשבו שלא תהיה ברירה אלא להפגיש את הפועל עם המכבי שהתאמנו אותה שעה בקליעה לסלים.

החיילים הופיעו באיחור של 50 דקות, התנצלו: ארע להם פנצ'ר בדרך. הם עלו מייד למגרש, למשחק הראשון נגד הפועל, שגילתה יכולת מעטה, הן בגלל חולשתה הכללית והן בגלל חסרונו של שחקנה העיק־רי, יוסף אבו־רשיד, הנמצא בנבחרת הצבא.

לאחר המחצית הראשונה שנסתיימה ב־20:43 לטובת הצבא יצאו שלושת טובי השח־קנים הצבאיים (פרדי כהן, זכריה עפרי ואב־רהם שניאור) מהמשחק, ישבו בצד, כדי לא־גור כוח למשחק השני. אך על אף חסרונם היתה התוצאה עם שריקת הסיום של השופ־טים 34:79.

אמר אברהם ויינשיק, מנהל הכדורסל של מכבי חיפה, בחוששו מפני תוצאות המשחק השני: „הם (החיילים) יותר מדי בפורמה היום!" אולם חששו לא היה מוצדק. המכבים הציגו משחק משובח, פתחו בתוקפנות רבה כששלישיית החלוצים שלה, יצחק בן־חיים, זיזי מחרז ויצחק רובינשטיין, מצליחה לק־בוע את מאזן הסלים של הדקות הראשונות ל־8:11, להפתעתם הרבה של הקהל והשחק־נים.

המכבים־הנערים לא הצליחו להתמיד בק־צב המהיר, אפשרו לצה"ל לסיים את המח־צית 46 : 31, הפעם לא הוחלפו שחקני הצבא ורוב הזמן שיחקו חמשה מתוך ששת הטו־בים, כשמדי פעם מתחלף אחד מהם.

מספר הסלים לזכות צה"ל גדל, אך יצחק רובינשטיין (שער העולם הזה 744), ששיחק הפעם את המשחק האחרון לפני התגייסו לצה"ל, המעיט את ההפרש בהתפרצויות־יחיד רבות. קרוב לסיום הורגשה עדיפותם הגופנית של החיילים שקלעו סל אחר סל, עברו את 90 הנקודות כשהקהל צועק: „רו־צים מאה! רוצים מאה!" אולם לבסוף חס־רו לחיילים שלוש נקודות כדי להשלים את המאה והם הסתפקו בתוצאה של 67:97.

אולם הקבוצות האזרחיות הסתפקו בהרבה פחות: כיוון שקוני הכרטיסים מבין הצופים היו מעטים נשארו בקופה, לאחר ניכוי ההו־צאות, שש לירות בלבד, שחולקו שווה בשווה בין מכבי והפועל.

חמורים וסוסים. החיילים יצאו את חיפה החליטו להתרגל לאוירה הקר של צר־פת, אליה הם נוסעים בשבוע הבא, המשיכו ירושלימה, על־מנת לתחר עם הקבוצות המ־קומיות.

בערב הראשון לבואם נפגשו החיילים עם הקבוצה החזקה של הפועל ירושלים, הראו את כוחם הרב: כל מאמציהם של שני הק־לעים הזריזים והגמוכים של ירושלים, יהודה (יודקה) לוי ואריה (ארינקה) נהרי לא הועי־לו. אנשי הצבא יצאו בנצחון (45:85).

החיילים הוזמנו לשחק נגד מכבי ירושלים, הופיעו למקום במועד המדוייק, למרות עיי־פותם משפע משחקי השבוע, נדהמו למצוא מגרש מלא חמורים וסוסים (מכשירי התעמ־לות עשויי עץ ועור) כשלידם מזרונים ועלי־הם רוכבים נערי הפועל המתעמלים. הדבר הרגיז את החיילים הקפדנים וכאשר עלתה מכבי בן־עטר, קבוצת נערי ירושלים הממשי־כים בהצלחה את מסורת הקבוצה הירושל־מית החזקה, לא גילו את כל יכולתם.

בדקות הראשונות שיחקו הנערים כשדים והאורחים הצבאיים לא יכלו להדביק את קצב משחקם. שיפוטו של ארינקה, שנכח במקום במקרה, היה בלתי מדוייק, כיון שב־כדורסל יש צורך בשני שופטים. לאחר רבע שעה, בה סבלו החיילים ממכות בידיים ומ־פגיעות־סתם, הבין מאמן הצבא, יעקב שאל־תיאל, כי הנערים אינם יודעים לשחק אחרת, פקד לפתוח בהפגזה צפופה של סלים. התו־צאה: הרישום על לוח הנקודות עלה, עם סיום המשחק, ל־64:132, אחר שהחיילים הר־בו בקליעותיהם בלי להקפיד על משחק נאה. בכך נזקף לזכות הנבחרת הצבאית נצחונה הרביעי בשבוע הפרידה, ערב נסיעתה לפא־ריס, להתמודדות עם נבחרת הצבא הצרפתי.

אימונים. למעלה נראה אחד המשתתפים מתאמן לקראת החלק הבלתי רשמי של התחרות — מעבר מכשולים כשמאחוריו רכובה בחורה. למטה: המתאמן לא העריך נכון את המסלול, התהפך. מסביבו התקהלו ילדי המקום שעמדו ונהנו ביותר מכל העניין.

אולימפיאדה

לקלעים, נציגת המטכל

המלה החביבה ביותר על אנשים העוסקים בעבודה צבורית הוא: מגבית. כאשר הזמינו חברי הועד האולימפי המאוחד והגדול (6 חב־רי מכבי ו־6 חברי הפועל) את העסקנים וה־עתונאים לארוחת־ערב חגיגית במלון ירקון התל־אביבי לא פיללו אלה שהמסקנה מכל ד־הכנות לקראת שיגור נבחרת ישראלית לאו־לימפידת הלסינקי הקרובה תהיה שנור לא־סוף סכום של 40.000 לירות, קריאה לנדבנים למיניהם השוכנים בארצות־הברית ששמעו על הקבוצות הישראליות בכדורגל מתוך מסע הפועל והנבחרת הישראלית לפני שנים מס־פר.

ההקבלותה של ישראל למשפחת האולימ־פית החרידה את העסקנים של שתי האגודות והם החליטו שאי־אפשר לשאת במשרות ולא לעשות שום דבר מחשי, מחוץ לשליחת מכת־בים והכרזות מפוצצות על קיום ועד אולימ־פי בישראל, עם כתובת קבועה ומזכיר.

בישיבה הראשונה הופיע רק נשיא אחד, הח"כ נחום חת, (מכבי), כי ראש עירה של חיפה, אבא חושי, המשמש בתפקיד הנשיא השני (הפועל), יצא לטבריה. כאשר התחיל הנשיא המכביי להזכיר את הענפים שבהם מתכוננים, אם כי לא באופן סופי, לשגר ספורטאים ישראליים נבחלו הנוכחים. המק־צועות שנכללו (כדורסל, אתלטיקה־קלה, הת־אגרפות, שחיה, התעמלות, התאבקות, סיוף, כדורגל וקליעה למטרה) היו רבים כל־כך עד שעתונאי קשיש נאנח וקרא: „מה אתם מת־כוננים לעשות פה, עוד מעט תצטרכו לשלוח את כל המדינה להלסינקי הפינלנדית." מרדכי זוליסט, שמילא אחר חת, ניחם את העתונאי, הודיע שנקבע גם מספר מלחים שישגיחו על משלוח קבוצה הולמת.

עתונאי אחד שאל מה יהיה באם הקבוצה הישראלית תצטרך להופיע בתחרות נגד גר־מניה. התשובה: שום דבר, הישראלים לא יופיעו. כאשר נסו הסקרנים לחקור בדבר מקורות הכספים לתחרויות הסביר אחד מ־חברי הועד האולימפי שהכסף יושג ע"י מג־בית עממית שתיקרא מגבית־אולימפית וכן יודפסו בולים ותויות מיוחדים. אנשי הפועל לא חששו מתחרות הועד האולימפי היות וגם הם מתכוננים להפיץ בולים ותויות לקראת כינוס הענק החמישי שלהם שיתקיים בפסח.

אפילו נציגת המטכל גילתה את הרצון ל־עזור לנבחרת האולימפית והבטיחה אף לאמן קלעים לתחרויות. בינתיים מתכנסות הועדות המשותפות של הפועל ומכבי כדי לקבוע מי יסע להלסינקי, כיון שבין הספורטאים עדיין לא נמצא אחד שיותר על מקומו המכובד ב־אולימפידה.

כדורגל

צנע או שעמום

יהושע (שייע) גלזר, פרוע השער ובעל הריצה הסוסית שוב לא הגיב על ההצעות הקוסמות לשחק בקבוצות כדורגל תורכיות, אך הוא גם לא פסק לרטון: „מה הם צריכים אותי כאן? הרי אני יכול בזמן הזה לעשות חיים בחוץ לארץ!" עקצו חברו הבלונדי והחסון, יצחק (איציק) שניאור: „אתה יכול לצוד דגים בתורכיה, ולא יותר."

הצבעה חשאית. אחר שלפני חדשים מספר עוד סיפר שייע על העברתו לקבוצה התורכית פנרבאחצ'ה, ששמה (גן־עדן) מעיד על עצמה, החל רומז לאחרונה כי קבוצות מספר באיסטנבול ובראשן אלופת תורכיה, בשיקסאש, מעוניינות לרכוש אותו.

אחיו, חיים (חיימלה) גלזר, שפרש מהפועל תל־אביב לאחר שנרתם לחיי משפחה ידע לספר שבעת דיוני עצרת או"ם בפאריס פנה דיפלומט תורכי לחבר המשלחת הישראלית, התריע לפניו על חוסר הדמוקרטיה בישראל, ממנה אין מתירים ליהושע גלזר לצאת לתור־כיה. ואכן, בהגיע טוביה ארזי, יועץ צירות ישראל בתורכיה, לישראל לביקור קצר, יודע לספר כיצד נציגי קבוצות כדורגל תורכיות מדריכות את מנוחת הצירות בבקשן להעביר את גלזר לתורכיה.

בינתיים הכריז רדיו איסטנבול, המקדיש מקום רב לספורט הישראלי והמודיע בקביעות (בהקדימו בכך את קול ישראל) על מאורעות הספורט הבינלאומיים בישראל, כי בהצבעה חשאית בועדת אגודת המכבי התל־אביבית הוסכם להתיר את יציאתו של שייע לתורכיה, בה יופיע בפנרבאחצ'ה.

עניינם המיוחד של התורכים בשחקן היש־ראלי: משיכת הקהל היהודי העשיר והמת־בולל לפינות היקרות של איצטד אינונו.

שייע התופש בהגה של אוטובוס אשד טרם החליט באם יחליף את הצנע הישראלי בשע־מום התורכי וחבריו מאיצים בו להשאר. אחרת לא יהיה אדם שיספר בדיחות ויצחק מכל כדורגלן אחר בארץ.

משחק יתום

רדיו אנקרה התקנא ברדיו איסטנבול אחר שידורו על גלזר, הזדרז להודיע על ביקורה של הקבוצה התל־אביבית מכבי בתורכיה. התורכים לא החמיצו את ההזדמנות להגדיר את המכבים כשחקנים הטובים ביותר ביש־ראל ולא הסתפקו בהבטחות סתמיות. והקריין אף הדגיש את מועד המשחקים בתאריכים: 23, 26, 27 באפריל ומשחק ב־1 במאי.

אחת הקבוצות שנגדן ישחקו המכבים תה־יה נבחרת הצבא התורכי, אותה קבוצה ש־הנבחרת של צה"ל התכוננה למשחקיה נגדה, אך זכתה לסירובה החד־משמעי ברגע האח־רון.

תיקו בסיטונות. בינתיים עבדו משחקי הליגה במזל של תיקו עד שחובב מושבע אחד סיכם: תיקו בסיטונות. התיקו הראשון נפל על מגרש הפועל ביפו, שהתמלא בוץ ו־דמה לאגם מים, אלא שהשופט הנהגיתי יוסף איטטר לא רצה לשוב ריקם הביתה, החליט לערוך משחק ולחזות בהתלקות האמנותיות של השחקנים על הדשא הרטוב, מה גם ש־שיפוטו לא שוכנע את קהל הצופים התל־אביב שנדד ליפו והגיע במספרו לכמה אל־פים. כאשר נשמעה שריקת הסיום בתום 90 דקות המשחק החוקיות ומאזן השערים הר־אה על 1:1, התרגזו הנוכחים, לאחר שגם הפגישה הראשונה נסתיימה ללא הכרעה (0:0).

במקום אחר, בפתח־תקוה, חלה הפתעה כ־אשר 1000 הצופים שבאו למגרש מכבי המ־קומי כדי לראות כיצד קבוצתם, הנמצאת במ־קום מכובד בטבלת הליגה (ראה טבלה), מכ־ריעה את קבוצת הפועל הרמת־גנית. אולם המצור ששמו חלוצי מלבס לא עזר ואפילו הפגזותיו של החלוץ המרכזי התוקפני, אלי־עזר (ליזר) שפיגל, המופיע גם בקבוצת אשד, לא הועילו. שריקתו של השופט שר, שבא במיוחד מחיפה כתוצאה משלום הבית הארצי באיגוד השופטים, הביאה לרמת־גן נקודה יקרה. היה זה משחק ליגה יתום ש־הביא להפתעה יחידה.

טבלת הליגה הראשונה לכדורגל

קבוצות	משח־קים	יחס שערים	נקו־דות
מכבי ת"א	9	6:41	15
הפועל פ"ת	9	7:20	12
מכבי רחובות	9	12:19	12
בית"ר ת"א	9	14:22	12
מכבי פ"ת	7	2:17	11
הפועל חיפה	9	10:19	11